

TER ADVISERING

Aan

de staatssecretaris van Financiën – Toeslagen en Douane

Directie Juridische Zaken

Inlichtingen

10.2.e

T 10.2.e

F 10.2.e

10.2.e :@minfin.nl

www.minfin.nl

Direct contact

Marijke Bogtstra

M 10.2.e

Datum

1 december 2020

Notitienummer

2020-0000237133

Auteur

10.2.e

Van

Kopie aan

Bijlagen

1

notitie

Reactie verzoek Omtzigt nadere aangifte

Aanleiding

Tijdens de behandeling van het Belastingplan 2021 op 11 november jl. heeft Kamerlid Omtzigt gevraagd om aanvullend te kijken of u nadere informatie heeft die leidt tot zaken waarvoor een aangifteplicht geldt. Hij heeft u verzocht de Kamer daarover binnen twee weken te informeren.

Op 1 december jl. is met u het advies van DJZ besproken. Hierbij treft u een aangepaste Kamerbrief aan.

Advies

U wordt geadviseerd de bijgevoegde Kamerbrief te ondertekenen.

Toelichting

In het debat heeft Kamerlid Omtzigt aangegeven dat er volgens hem een vermoeden bestaat van "valsheid in geschrifte". Eerder sprak hij ook over "nalatigheid".

De valsheid in geschrifte zou zijn gestoeld op het feit dat in de CAF11-zaak is gesproken over een GGD-signaal uit 2013 terwijl het GGD-signaal uit 2011 was. In 2013 was er volgens Omtzigt juist een lovend GGD-rapport. Dit zou betekenen dat er verkeerde data in de stukken stonden.

De nalatigheid zou zijn gestoeld op het feit dat er reeds in 2009 door de Landsadvocaat geadviseerd was dat het beleid te hard zou zijn, maar dat dit advies niet is opgevolgd.

Tijdens de bespreking van de concept-Kamerbrief op 1 december jl. heeft u aangegeven dat u de voorkeur heeft voor de optie, waarin de ingezette lijn wordt gehandhaafd op basis van inhoudelijke argumenten. En daarnaast wordt aangegeven dat de aangifte ook contraproductief is voor het herstel van het interne en externe vertrouwen in de Belastingdienst. Vanwege het feit dat hierdoor steeds de dreiging van een nadere aangifte voor hetzelfde feitencomplex boven de markt blijft hangen. DJZ heeft deze optie nu verwerkt in het bijgevoegde concept.

> Retouradres Postbus 20201 2500 EE Den Haag

De voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Directie Juridische Zaken

Korte Voorhout 7
2511 CW Den Haag
Postbus 20201
2500 EE Den Haag
www.rijksoverheid.nl

Inlichtingen

10.2.e

T 10.2.e

F 10.2.e

10.2.e ^{10.2}minfin.nl
www.minfin.nl

Ons kenmerk

2020-0000237151

Uw brief (kenmerk)

Datum

Betreft Verzoek om nadere aangifte Kinderopvangtoeslagaffaire

Geachte voorzitter,

Tijdens het plenaire debat over het Pakket Belastingplan 2021 op 11 november jl. heeft het lid Omtzigt mij gevraagd of er aanleiding is voor een aanvullende aangifte van een vermoeden van ambtsmisdrijven, dat zou blijken uit de documenten die recent boven tafel zijn gekomen. Ik heb daarbij toegezegd uw Kamer hier nader over te informeren.

Het lid Omtzigt heeft onder meer gevraagd of de onjuiste datering in de Casusbeschrijving CAF-11 Hawaï aanleiding geeft voor een aangifteplicht wegens een vermoeden van valsheid in geschrifte. De aangifteplicht van artikel 162 van het Wetboek van Strafvordering voor vermoedens van (ambts)misdrijven dient volgens de wetgeschiedenis twee doelen: het handhaven van de integriteit van het overheidsapparaat en het bijdragen aan de taakuitoefening van het Openbaar Ministerie. Met het voldoen aan die aangifteplicht wordt het doel bereikt dat het Openbaar Ministerie zijn taak kan vervullen en aan die taakvervulling op onafhankelijke wijze vorm kan geven. De aangifte op 19 mei jl. betreft vermoedens van beroepsmatige discriminatie (artikel 137g Wetboek van Strafrecht) en knevelarij (artikel 366 Wetboek van Strafrecht). Deze vermoedens komen voort uit een feitencomplex dat blijkt uit documenten die aan externe deskundige, de heer mr. H.J. Biemond, zijn voorgelegd voor een second opinion. In zijn bespreking van dit feitencomplex heeft de heer Biemond ook aandacht besteed aan de vraag of er vermoedens zijn van andere (ambts)misdrijven die moeten leiden tot het doen van aangifte. In paragraaf 5.2 van zijn advies is de heer Biemond ingegaan op de vraag of het vermelden van een verkeerde datum in de Casusbeschrijving CAF 11 Hawaï leidt tot de verplichting tot het doen van aangifte van een vermoeden van valsheid in geschrifte (artikel 225 Wetboek van Strafrecht). De conclusie in het advies van de heer Biemond is dat zo een aangifteplicht er in dat verband niet is voor het vermoeden van valsheid in geschrifte. In hetgeen het lid Omtzigt op 11 november jl. naar voren heeft gebracht over de kwestie van de datering van de Casusbeschrijving CAF 11 Hawaï zie ik geen nieuwe elementen die mij tot de conclusie zouden brengen dat er in dat verband nu wel een aangifteplicht voor het vermoeden van valsheid in geschrifte bestaat.

Het lid Omtzigt heeft op 11 november jl. nog aangegeven dat de set van documenten die in de second opinion aan de orde was, een beperking in de tijd kende. De aangifte ziet echter op vermoedens van bepaalde strafbare feiten en perkt daarmee een eventueel onderzoek van het Openbaar Ministerie geenszins in tot de periode die in de aangifte wordt aangeduid. Zoals ik al aangaf is met het doen van aangifte het doel van de aangifteplicht van artikel 162 Wetboek van Strafvordering vervuld en is het vervolgens aan het Openbaar Ministerie om te besluiten hoe hiermee om te gaan. Het Openbaar Ministerie bepaalt zelf de omvang van het eventuele onderzoek en kan aanvullende documenten vorderen en die zullen in voorkomend geval uiteraard desgevraagd worden verstrekt.

Directie Juridische Zaken

Ons kenmerk
2020-0000237151

Dan resteert nog de vraag of de documenten die recent boven tafel zijn gekomen aanleiding geven tot de verplichting aangifte te doen van vermoedens van andere strafbare feiten dan waar al aangifte van is gedaan. Zoals de heer Biemond in paragraaf 3.2 van zijn advies aangeeft, is er een zekere drempel voordat gezegd kan worden dat sprake is van een aangifteplicht op grond van artikel 162 Wetboek van Strafvordering. Er moet sprake zijn van een redelijk vermoeden van een bepaald (ambts)misdrijf. Uit de documenten waarover tijdens het debat van 11 november jl. is gesproken, ontleen ik geen vermoedens van bepaalde (ambts)misdrijven waarvoor de aangifteplicht geldt. Het is immers niet zo dat ieder nalaten om te handelen waar dat aangewezen was, een misdrijf is waarop een strafrechtelijke sanctie staat. Ook is het niet zo dat het handelen in strijd met bestuursrechtelijke normen leidt tot strafrechtelijke aansprakelijkheid. De vragen die de vaktechnisch coördinator in haar memo van maart 2017 stelt over de mate waarin Belastingdienst/Toeslagen zich niet heeft gehouden aan de geldende bestuursrechtelijke normen ("Gezien de inhoud een sterke zaak", zegt het memo zelf), leiden op zichzelf niet tot de conclusie dat er sprake is van strafrechtelijk verwijtbare gedragingen. Ook het feit dat het memo aangeeft dat de klacht van de advocaat over gedragingen van Belastingdienst/Toeslagen gegrond verklaard moet worden en dat een vorm van compensatie moet worden aangeboden, betekent niet dat er door het niet-opvolgen van die aanbeveling in strafrechtelijke zin sprake is van een delict.

Ten slotte wil ik uw Kamer meegeven dat er mij veel aan is gelegen om het vertrouwen te herstellen in de Belastingdienst en Toeslagen, zowel intern als extern. Hiervoor is het ook van belang dat het OM nu in alle rust en onafhankelijkheid haar werk kan doen.

Hoogachtend,

de staatssecretaris van Financiën - Toeslagen en Douane,

Alexandra C. Van Huffelen